

Jak byl Západ poražen

 zvedavec.news/komentare/2024/01/9946-jak-byl-zapad-porazen.htm

Pepe Escobar

20.1.2024 Komentáře Témata: Evropská unie, Rusko, Banksteři, Globální ekonomika 1553 slov

Emmanuel Todd, historik, demograf, antropolog, sociolog a politický analytik, patří k vymírajícímu druhu: je jedním z mála zbývajících představitelů staré školy francouzské inteligence – dědicem těch, kteří jako Braudel, Sartre, Deleuze a Foucault oslňovali postupně mladé generace studené války od Západu až po Východ.

První perličkou týkající se jeho nejnovější knihy *La Défaite de L'Occident* ("Porážka Západu") je malý zázrak, že skutečně vyšla minulý týden ve Francii, a to přímo ve sféře NATO: ruční granát knihy nezávislého myslitele, založený na faktech a ověřených údajích, který rozmetává celou budovu rusofobie postavenou kolem „agrese“ „cara“ Putina.

Přinejmenším některé sektory přísně oligarchy kontrolovaných korporátních médií ve Francii tentokrát Todda prostě nemohly ignorovat, a to hned z několika důvodů. Především proto, že byl prvním západním intelektuálem, který již v roce 1976 předpověděl pád SSSR ve své knize *La Chute Finale*, a to na základě svého výzkumu založeného na sovětské dětské úmrtnosti.

Dalším klíčovým důvodem byla jeho kniha *Après L'Empire* z roku 2002, jakýsi náhled na Úpadek a pád impéria, vydaná několik měsíců před Šokem a hrůzou v Iráku.

Nyní si Todd v knize, kterou označil za svou poslední (“uzavřel jsem kruh”), dovolil jít na dřeň a pečlivě vylíčit porážku nejen USA, ale Západu jako celku – přičemž se jeho výzkum soustředil na válku na Ukrajině a její okolí.

Vzhledem k toxickému prostředí NATOstánu, kde vládne rusofobie a kultura rušení a kde se trestá každá odchylka, si Todd dává velký pozor, aby současný proces nevykreslil jako ruské vítězství na Ukrajině (ačkoli to je naznačeno ve všem, co popisuje, od několika ukazatelů sociálního smíru až po celkovou stabilitu „Putinova systému“, který je „produktem dějin Ruska, a nikoli dílem jednoho člověka“).

Spíše se zaměřuje na klíčové důvody, které vedly k pádu Západu. Patří mezi ně: konec národního státu, deindustrializace (což vysvětluje deficit NATO při výrobě zbraní pro Ukrajinu), „stupeň nula“ náboženské matrice Západu, protestantismus, prudký nárůst úmrtnosti v USA (mnohem vyšší než v Rusku) spolu se sebevraždami a vraždami a nadvláda imperiálního nihilismu vyjádřená posedlostí věčnými válkami.

Kolaps protestantismu

Todd metodicky analyzuje postupně Rusko, Ukrajinu, východní Evropu, Německo, Británii, Skandinávii a nakonec Impérium. Zaměřme se na to, co by se dalo označit za 12 největších hitů jeho pozoruhodného cvičení.

1. Na začátku speciální vojenské operace (SVO) v únoru 2022 činil společný HDP Ruska a Běloruska pouze 3,3 % společného HDP Západu (v tomto případě sféry NATO plus Japonska a Jižní Koreje). Todd žasne nad tím, jak tato 3,3 % schopná vyrobí více zbraní než celý západní kolos nejenže vyhrávají válku, ale snižují dominantní představy o „neoliberální politické ekonomii“ (míry HDP) na padrt'.

2. „Ideologická osamělost“ a „ideologický narcismus“ Západu – neschopnost pochopit, jak se například zdá, že „celý muslimský svět považuje Rusko spíše za partnera než za protivníka“.
3. Todd se vyhýbá pojmu „weberovské státy“ – evokuje lahodnou kompatibilitu vizí Putina a amerického praktika reálpolitiky Johna Mearsheimera. Protože jsou státy nuceny přežívat v prostředí, kde záleží pouze na mocenských vztazích, jednají nyní jako „hobbesovští agenti“. A to nás přivádí k ruskému pojetí národního státu, zaměřenému na „suverenitu“: schopnost státu samostatně určovat svou vnitřní a vnější politiku bez jakéhokoli vměšování ze zahraničí.
4. Imploze, krok za krokem, kultury WASP, která „od 60. let 20. století“ vedla k „impériu zbavenému centra a projektu, v podstatě vojenskému organismu řízenému skupinou bez kultury (v antropologickém smyslu)“. Takto Todd definuje americké neokonzervativce.
5. USA jako „postimperiální“ entita: jen skořápka vojenské mašinerie zbavená kultury řízené inteligencí, což vede k „akcentované vojenské expanzi ve fázi masivního zmenšování její průmyslové základny“. Jak Todd zdůrazňuje, „moderní válka bez průmyslu je oxymóron“.
6. Demografická past: Todd ukazuje, jak washingtonští stratégové „zapomněli, že stát, jehož obyvatelstvo se těší vysoké vzdělanostní a technologické úrovni, i když se snižuje, neztrácí svou vojenskou sílu“. To je přesně případ Ruska v Putinových letech.
7. Zde se dostáváme k jádru Toddovy argumentace: k jeho postmaxovské Weberově reinterpetaci Protestantské etiky a ducha kapitalismu, která vyšla před o něco více než sto lety, v letech 1904/1905: „Jestliže protestantismus byl matricí vzestupu Západu, jeho smrt je dnes příčinou rozpadu a porážky.“

Todd jasně definuje, že anglická „slavná revoluce“ z roku 1688, americká Deklarace nezávislosti z roku 1776 a francouzská revoluce z roku 1789 byly skutečnými pilíři liberálního Západu. V důsledku toho rozšířený „Západ“ není historicky „liberální“, protože zkonstruoval také „italský fašismus, německý nacismus a japonský militarismus“.

V kostce Todd ukazuje, jak protestantismus vnutil obyvatelstvu, které ovládal, všeobecnou gramotnost, „protože všichni věřící musí mít přímý přístup k Písmu svatému. Gramotné obyvatelstvo je schopno ekonomického a technologického rozvoje. Protestantské náboženství náhodou vymodelovalo vynikající a výkonnou pracovní sílu“. A právě v tomto smyslu bylo Německo „srdcem západního vývoje“, i když průmyslová revoluce proběhla v Anglii.

Toddova klíčová formulace je nesporná: „Rozhodujícím faktorem vzestupu Západu bylo lpění protestantismu na abecedě“.

Navíc protestantismus, zdůrazňuje Todd, je dvakrát v srdci dějin Západu: prostřednictvím vzdělávacího a ekonomického hnutí – přičemž strach ze zatracení a potřeba cítit se vyvoleným Bohem plodí pracovní etiku a silnou kolektivní morálku – a prostřednictvím myšlenky, že Lidé jsou nerovní (vzpomeňme na Břemeno bílého muže).

Zhroucení protestantismu nemohlo nezničit pracovní etiku ve prospěch masové chamtivosti: tedy neoliberalismu.

Transgenderismus a kult falše

8. Toddova ostrá kritika ducha roku 1968 by si zasloužila celou novou knihu. Odkazuje na „jednu z velkých iluzí šedesátých let – mezi angloamerickou sexuální revolucí a květnem 68 ve Francii“; „věřit, že jedinec bude větší, když se osvobodí od kolektivu“. To vedlo k nevyhnutelnému debaklu: „Nyní, když jsme se masově osvobodili od metafyzických přesvědčení, základních i odvozených, komunistických, socialistických či nacionalistických, prožíváme zkušenost prázdnoty.“ A

tak jsme se stali „zástupem mimetických trpaslíků, kteří se neodvažují myslet sami – ale projevují se stejně schopni nesnášenlivosti jako věřící v dávných dobách“.

9. Toddova stručná analýza hlubšího významu transgenderismu zcela rozbíjí církev Woke – od New Yorku až po sféru EU a vyvolá sériové záchvaty vzteku. Ukazuje, jak je transgenderismus „*jedním z praporů tohoto nihilismu, který nyní definuje Západ, této snahy zničit nejen věci a lidi, ale i skutečnost*“.

A přidává analytický bonus: „*Transgenderová ideologie říká, že muž se může stát ženou a žena mužem. To je falešná afirmace a v tomto smyslu blízka teoretickému jádru západního nihilismu.*“ Ještě horší je to, pokud jde o geopolitické důsledky. Todd vytváří hravou mentální a společenskou souvislost mezi tímto kultem falešného a vratkým chováním Hegemona v mezinárodních vztazích. Příklad: íránská jaderná smlouva uzavřená za Obamy se za Trumpa stává režimem tvrdých sankcí. Todd: „*Americká zahraniční politika je svým způsobem genderově proměnlivá*“.

10. „Asistovaná sebevražda“ Evropy. Todd připomíná, že Evropa na počátku byla francouzsko-německým párem. Ten se pak po finanční krizi z let 2007/2008 změnil v „patriarchální manželství, v němž Německo jako dominantní manžel již neposlouchá svého druha“. EU se vzdala jakýchkoli nároků na hájení evropských zájmů – odřízla se od energií a obchodu s partnerským Ruskem a sama na sebe uvalila sankce. Todd správně identifikuje osu Paříž-Berlín, kterou nahradila osa Londýn-Varšava-Kyjev: to byl „konec Evropy jako autonomního geopolitického aktéra“. A stalo se tak pouhých 20 let po společném odporu Francie a Německa proti neokonzervativní válce v Iráku.

11. Todd správně definuje NATO tím, že se noří do „jejich nevědomí“: „Všimněme si, že jeho vojenský, ideologický a psychologický mechanismus neexistuje proto, aby západní Evropu chránil, ale aby ji

ovládal“.

12. Todd si je spolu s několika analytiky v Rusku, Číně, Íránu a mezi nezávislymi v Evropě jist, že posedlost USA – od 90. let – odříznout Německo od Ruska povede k neúspěchu: „Dříve či později budou spolupracovat, protože „jejich ekonomická specializace je definuje jako komplementární“. Porážka na Ukrajině otevře cestu, protože „gravitační síla“ vzájemně svádí Německo a Rusko.

Ještě předtím, a na rozdíl od prakticky všech západních „analytiků“ napříč hlavním proudem NATOstánu, Todd chápe, že Moskva se chystá zvítězit nad celým NATO, nikoliv pouze nad Ukrajinou, a těží z příležitosti, kterou Putin identifikoval na počátku roku 2022. Todd sází na okno v délce 5 let, tedy na endgame do roku 2027. Poučné je srovnání s ministrem obrany Šojgu, který loni na záznamu prohlásil: SMO skončí do roku 2025.

Ať už bude termín jakýkoli, v tom všem je zakomponováno totální vítězství Ruska – s tím, že vítěz si bude diktovat všechny podmínky. Žádná jednání, žádné příměří, žádný zmrazený konflikt – jak se nyní zoufale točí hegemon.

V Davosu se odehrává triumf Západu

Toddovou vydatnou zásluhou, která je v knize tak patrná, je využití historie a antropologie k tomu, aby se falešné vědomí západní společnosti dostalo na divan. A tak se mu, soustředěnému například na studium velmi specifických rodinných struktur v Evropě, daří vysvětlovat realitu způsobem, který zcela uniká kolektivním masám Západu s vymytými mozky, dřímajícím pod vlivem turbo-neoliberalismu.

Je samozřejmé, že Toddova kniha založená na realitě nebude mezi davoskými elitami hitem. To, co se tento týden v Davosu děje, je nesmírně poučné. Všechno je otevřené.

Od všech obvyklých podezřelých – toxické medúzy EU von der Leyenové; válečného štváče NATO Stoltenberga; BlackRock, JP Morgan a různí honci potřásající si rukama se svou propocenou mikinou z Kyjeva – je poselství „triumfu Západu“ monolitické.

Válka je mír. Ukrajina *neprohrává* (kurzíva moje) a Rusko nevyhrává. Pokud s námi nesouhlasíte – v čemkoli – budete cenzurováni za „nenávistné projevy“. Chceme Nový světový řád – ať už si vy, nízci burani, myslíte cokoli – a chceme ho hned.

A když všechno selže, přijde si pro vás prefabrikovaná nemoc X.

How the West Was Defeated vyšel 18.1.2024 na ICH. Překlad v ceně 674 Kč Zvědavec.

Známka 1.1 (hodnotilo 89)

Oznámkuje kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

9 příspěvků
(9 nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF